

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ I ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІГРОВИХ І ЗМАГАЛЬНИХ ФОРМ РОБОТИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ АНГ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	5
1.1 Місце ігрової діяльності в педагогічному. Історія розвитку ігрової діяльності.....	5
1.2 Функції ігрової діяльності.....	9
1.3 Індивідуально-психологічні особливості дітей початкової школи.....	12
Висновки до розділу I.....	17
РОЗДІЛ II ПРАКТИЧНЕ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДІВ ІГРОВОЇ І ЗМАГАЛЬНОЇ ФОРМИ РОБОТИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	18
2.1 Впровадження лексичних навичок і стійкого інтересу до іноземної мови в молодших школярів через використання ігор й ігрових моментів на уроці англійської мови.....	18
Висновки до розділу II.....	23
ВИСНОВОК.....	24
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	26
ДОДАТКИ.....	30

ВСТУП

Головною метою навчання іноземної мови в початкових класах є формування в учнів комунікативної компетенції, база для якої - комунікативність та вміння, сформовані на основі мовних знань і навичок. На уроках іноземної мови в початковій школі важливо зацікавити учнів, викликати в них позитивне ставлення до предмета, мотивувати необхідність і значущість оволодіння іноземною мовою, як неповторним засобом міжкультурного спілкування.

Інтенсифікація навчального процесу вимагає пошуку та використання нових форм, методів та технологій викладання й навчання, засобів підтримки в учнів інтересу до матеріалу і активізації їх пізнавальної діяльності. Однією з актуальних проблем сучасної методики викладання іноземних мов є організація навчання дітей різних вікових груп за допомогою ігрових форм. Про важливість використання ігор в навчальному процесі відомо давно. Багато видатних педагогів, а саме: Н.П. Анікеєва, П.П.Блонський, А.С.Макаренко, С.Ф.Русова, М.Г.Яновська та інші справедливо наголошували на ефективності використання ігор у процесі навчання. І це зрозуміло, адже під час гри повною мірою, часом зовсім несподівано виявляються здібності дитини.

Великі можливості гри визначаються головним чином тим, що вона виросла на основі практичної діяльності людей. З одного боку, гра відображає прогрес суспільства, являючи собою засіб передачі накопиченого досвіду від покоління до покоління, з іншого - надає можливість особистості впливати на оточуюче середовище.

Гра супроводжує людину протягом усього життя, протягом усього існування людства. Адже, в якійсь мірі, усе наше життя - це гра. Навіть стаючи дорослими, опиняючись у певних життєвих ситуаціях, ми приміряємо на себе ту чи іншу роль. А для дитини гра - це основний вид діяльності, це засіб взаємодії з навколишнім світом, засіб його пізнання. Недаремно гру називають королевою дитинства. Тому, звичайно, потенціал гри повинен бути використаний і у навчальному процесі. Адже за вмілого використання гра може стати незамінним помічником педагога.

Психологи стверджують, що гра може стати одночасно й засобом самооновлення, самовдосконалення, до того ж - й стимулятором доброго настрою. З іншого боку, об'єктивно величезні можливості гри як педагогічного засобу, що збільшує інтелектуальну напруженість, активізує розумові процеси, підвищує інтерес до знань, тренує пам'ять, вміння міркувати логічно тощо.

Захопившись грою, діти навіть не помічають, що навчаються. Понад 2400 років тому Конфуцій сказав: «Те, що я чую, я забуваю. Те, що я бачу, я пам'ятаю. Те, що я бачу і чую, я трохи пам'ятаю, Те, що я чую, бачу й обговорюю, я починаю розуміти. Коли я чую, бачу, обговорюю і роблю, я набуваю знань і навичок. Коли я передаю знання іншим, я стаю майстром». Ці слова підтверджують і сучасні наукові дослідження, які доводять, що 10% інформації людина засвоює, коли читає; 20% - коли чує; 30% - коли чує і бачить; 80% - коли людина переживає те, що їй треба зробити. І найбільш результатів можна досягти, коли людина навчає когось - 90%.

Актуальність теми курсової роботи обумовлена тим, що питання, підняті у курсовій роботі не втрачають своєї актуальності, а навпаки, мають одне із вирішальних значень в процесі навчання іноземної мови.

Теоретико-методологічна основа. Про ці та інші аспекти використання ігрових форм навчання

Мета даної курсової роботи полягає у теоретичному обґрунтуванні значимості використання ігор у процесі навчання лексики англійської мови, а також у розробці методики їх проведення.

Досягнення поставленої мети передбачає вирішення конкретних завдань, а саме:

- обґрунтувати розвиваючий, навчальний та виховний аспекти гри при вивченні лексики іноземної мови:
- з'ясувати основні вимоги до ігор;
- розробити методику проведення ігор.

Предмет дослідження: гра як ефективний прийом навчання іноземним мовам для засвоєння лексичних одиниць.

Об'єкт дослідження: вплив гри на ефективність навчання англійської мови.

Методи дослідження:

- аналіз науково-методичної літератури з проблеми дослідження;
- узагальнення досвіду провідних педагогів, психологів та методистів;
- спостереження.

Практична цінність дослідження полягає у можливості використання його матеріалів під час проведення уроків з англійської мови.

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ІГРОВИХ І ЗМАГАЛЬНИХ ФОРМ РОБОТИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ АНГ МОВИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

1.1 Місце ігрової діяльності в педагогічному. Історія розвитку ігрової діяльності.

Про навчальних можливостях використання ігрового методу відомо давно. Багато вчених, що займаються методикою навчання іноземним мовам, справедливо звертали увагу на ефективність використання ігрового методу. Це пояснюється тим, що в грі виявляються особливо повно, а часом і несподівано здібності будь-якої людини, а дитину до особливості. Й. Хейзінга зазначав, що людська культура виникла і розгортається як гра.

Однак хочеться зазначити, що використання гри недостатньо добре вивчено в лананні до навчання іноземним мовам. А адже саме гра може виконувати виняткову роль посилення пізнавального інтересу, полегшення складного процесу навчання, створення умов для формування творчої особистості учнів, а також вивести професійну майстерність вчителя на рівень сучасних технологій.

Психологічна теорія діяльності в рамках поглядів Л.С. Виготського та А. Н. Леонтьєва виділяє три основні види людської діяльності: трудову, ігрову та навчальну. Всі ці види тісно взаємопов'язані між собою. Аналіз психолого-педагогічної літератури з теорії виникнення гри в цілому дозволяє представити спектр її призначення для розвитку та самореалізації учнів. Німецький психолог К. Гросс називає гри початковою школою поведінки. Для нього, хоч би зовнішніми чи внутрішніми факторами не мотивувалися ігри, сенс їх саме в тому, щоб стати для учнів школою життя. Гра - об'єктивно-первинна стихійна школа, що здається хаос, що надає дитині можливість ознайомлення з традиціями поведінки оточуючих його людей.

У суспільній практиці останніх років в науці поняття гри осмислюється по-новому, як громадська серйозна категорія. Можливо, тому ігри починають входити в дидактику більш активно.

Слід зазначити, що К.Д. Ушинський, Дж Сіяли, К. Бюллер розглядали гру як прояв уяви чи фантазії, а А.І. Сікорський і Дж. Дьюї пов'язували гру з розвитком мислення. Підсумовуючи їх погляди, стає ясно, що гра - це сплав певних здібностей, які можна представити таким чином: сприйняття + пам'ять і мислення + уяву.

Хочеться навести як приклад відомий вислів К.Д. Ушинського, який характеризує гру наступним чином: “Дорослі можуть мати тільки одне вплив на гру, не руйнуючи в ній характеру гри, а саме - доставлянням матеріалу для будівель, якими вже самостійно займається сама дитина. Але не повинно думати, що цей матеріал весь можна купити в іграшковій крамниці. Ви купите для дитини світлий і красивий будинок, а він зробить з нього в'язниці; ви купите для нього лялечки селян і селянок, а він вибудує їх в ряд солдатів, і ви купите для нього гарненького хлопчика, а Він стане його січ; він буде переробляти і перебудовувати куплені вами іграшки не з їх значенням, а за тим елементам, які будуть вливатися в нього з навколишнього життя, - і ось про це-то повинні найбільше піклуватися вихователі “.

Блискучий дослідник гри Д.Б. Ельконін вважає, що гра соціальна за своєю природою і безпосередньому насиченню і спроектована на відображення світу дорослих. Називаючи гру "арифметикою соціальних відносин", Д.Б. Ельконін трактує гру як діяльність, що виникає на певному етапі, як одну з найважливіших форм розвитку психічних функцій і способів пізнання дитиною світу дорослих.

За визначенням М.Ф. Строніна, "гра - це вид діяльностей в умовах ситуацій, спрямованих на відтворення і засвоєння суспільного досвіду, в якому складається і вдосконалює самоврядування поведінкою".

Звернемося до історії виникнення ігрової діяльності. Ігрове навчання має глибокі історичні корені. Відомо наскільки гра багатогранна, вона навчає, розвиває, виховує, соціалізує, розважає і дає відпочинок. Але історично одна з перших її завдань - навчання. Не викликає сумніву, що гра практично з перших моментів свого виникнення виступає як форма навчання, як первинна школа відтворення реальних практичних ситуацій з метою їх освоєння. З метою вироблення необхідних людських рис, якостей, навичок і звичок, розвитку здібностей. Ще в древніх Афінах (VI-IV століття до н. Е.) пафос практики організованого виховання та навчання проймав принцип змагання (агоністики). Діти, підлітки, юнаки постійно змагалися в гімнастиці, танцях, музиці, словесних суперечках, самовдосконалюючись і відшліфовуючи свої найкращі якості. Тоді ж зародилися військові ігри - маневри, штабні навчання, розігрування "боїв". У Х столітті в школах серед методів навчання також популярні були змагання школярів, зокрема, в риториці. Рутинне навчання виглядало так: вчитель читав, давав зразки тлумачення, відповідав на питання, організовував дискусії. Учні вчилися цитувати на пам'ять, робити переказ, коментар, опису (екфрази), імпровізації (Схедій).

У Західній Європі в епоху Відродження і реформації до використання принципів ігрового навчання закликали Т. Компанелла і Ф. Рабле. Вони хотіли, щоб діти без праці і як би граючи, знайомилися з усіма науками.

У XVI-XVII століттях Ян Амос Каменський (1592 - 1670) закликав усі "школи - каторги", "школи-майстерні" перетворити на місця ігор. Будь-яка школа, на його думку, може стати універсальною грою і треба все здійснювати в іграх і змаганнях, погодившись з віком у школі дитинства, отроцтва, юності і т.д. Джон Локк рекомендував використовувати ігрові форми навчання. Ж.-Ж. Руссо, ставлячи завдання громадянського виховання людини, пропонував програму педагогічних заходів: суспільно корисна праця, спільні ігри, свята. Як педагогічне явище гру одним з перших класифікував Ф. Фребель, теорія гри була основою його педагогічної теорії. Помітивши дидактичність гри, він довів, що гра здатна виконувати завдання навчання дитини, давати йому уявлення про

форму, колір, величиною, допомагати оволодівати культурою руху. Подальший розвиток ігрових форм навчання та їх вивчення показало, що за допомогою гри вирішуються практично всі педагогічні завдання.

Особливу роль у сучасному становленні ігрового навчання зіграло стихійний розвиток ігротехнічної руху, що спирався в першу чергу на використання ділових ігор, які послужили основою розвитку великої групи методів навчання, які отримали назву методів активного навчання. Теоретично їх використання було обгрунтовано в ряді концепцій, в першу чергу в теорії активного навчання.

Перша ділова гра була розроблена і проведена М.М. Бірштейн в СРСР в 1932 році (М. М. Бірштейн, 1989). Метод був підхоплений і відразу отримав визнання і бурхливий розвиток. Проте в 1938 році ділові ігри в СРСР спіткала доля низки наукових напрямів - вони були заборонені. Їх друге народження відбулося тільки в 1960-х рр., Після того, як з'явилися перші ділові ігри в США (1956 р., Ч. Абт, К. Гринблат, Ф. Грей, Г. Грем, Г. Дюпюї, Р. Дьюк, Р. Прюдом та інші). Сьогодні в Росії, в США, в інших розвинених країнах немає такого навчального закладу, в якому не використовувалися б ділові ігри або ігрові методи навчання.

1.2. Функції ігрової діяльності.

Гра - древнє досягнення культури. Вона існує стільки, скільки існує суспільство. І життя кожної окремої людини також супроводжується грою.

У наш час гра стала не тільки самостійним видом діяльності, але й універсальним її інструментом практично у всіх сферах суспільного життя: економіці, політиці, управлінні, науці і, без сумніву, у сфері освіти.

Основна функція педагогічної діяльності полягає не просто в передачі знань, а в створенні проблемно-пізнавальних ситуацій та управлінні процесом пізнавальної діяльності учнів з урахуванням їх індивідуальних особливостей.

У людській практиці ігрова діяльність виконує такі функції:

- розважальну (це основна функція гри - розважити, доставити задоволення, надихнути, розбудити інтерес);
- комунікативну (освоєння діалектики спілкування);
- діагностичну (виявлення відхилень від нормативної поведінки, самопізнання в процесі гри);
- ігротерапевтическую (подолання різних труднощів, що виникають в інших видах життєдіяльності);
- самореалізації (вияв здібностей і прихованих можливостей);
- міжнаціональної комунікації (засвоєння єдиних для всіх
- людей соціокультурних цінностей);
- соціалізації (включення в систему суспільних відносин);
- естетична (насолада, яке випробовується від гри).

Тут слід додати, що, якщо ми звернемося до досліджень Ф.Шіллера, то саме він говорить про естетичну функцію гри. Для нього гра - насолода, пов'язане зі свободою від зовнішньої потреби проявом надлишку життєвих сил. Він говорить, що "предмет спонукання до гри, представлений у загальній схемі, може бути названий живим образом". Вказівка на естетичну функцію гри ми можемо зустріти і у таких учених, як Г. Спенсер і В. Вундт.

Якщо ж ми говоримо про ігрові діяльності в процесі навчання, то можна виділити наступні функції:

- розвиваюча
- психологічна
- релаксаційна

- комунікативна
- розважальна
- виховна
- навчальна

Розглянемо докладніше особливості всіх цих функцій:

Навчальна функція полягає у розвитку пам'яті, уваги, сприйнятті інформації, розвитку загальнонавчальних умінь і навичок, а також вона сприяє розвитку навичок володіння, іноземну мову. Це означає, що гра як особливо організоване заняття, що вимагає напруги емоційних та розумових сил, а також уміння прийняти рішення (як вчинити, що сказати, як виграти і т.д.). Бажання вирішити ці питання загострює розумову діяльність учнів, тобто гра таїть у собі багаті навчальні можливості.

Виховна функція полягає у вихованні такої якості як уважне, гуманне ставлення до партнера по грі; також розвивається почуття взаємодопомоги та взаємопідтримки. Учням вводяться фрази-кліше мовного етикету для імпровізації мовного звертання один до одного на іноземній мові, що допомагає вихованню такої якості, як ввічливість.

Розважальна функція полягає у створенні сприятливої атмосфери на уроці, перетворення уроку на цікаве і незвичайна подія, захоплююча пригода, а часом і в казковий світ.

Комунікативна функція полягає у створенні атмосфери іншомовного спілкування, об'єднання колективу учнів, встановлення нових емоційно-комунікативних відносин, заснованих на взаємодії іноземною мовою.

Релаксаційна функція - зняття емоційної напруги, викликаного навантаженням на нервову систему при інтенсивному навчанні іноземної мови.

Психологічна функція полягає у формуванні навичок підготовки свого фізіологічного стану для більш ефективної діяльності, а також перебудови психіки для засвоєння великих обсягів інформації. Тут же варто відзначити, що здійснюється психологічний тренінг і психокорекція

різних проявів особистості, здійснюваних в ігрових моделях, які можуть бути наближені до життєвих ситуацій (у цьому випадку мова може йти про рольовій грі).

Розвиваюча функція спрямована на гармонійний розвиток особистісних якостей для активізації резервних можливостей особистості.

Місце і роль ігрового методу в навчальному процесі, поєднання елементів гри та навчання багато в чому залежать від розуміння учителем функцій і класифікацій різного роду ігор.

1.3.Індивідуально-психологічні особливості дітей початкової школи

Молодший школяр - ще маленька людина, але вже дуже складний, зі своїм внутрішнім світом, зі своїми індивідуально-психологічними особливостями.

Молодший шкільний вік називають вершиною дитинства. Дитина зберігає багато дитячих якостей - легковажність, наївність, погляд на дорослого знизу вгору. Але він вже починає втрачати дитячу безпосередність в поведінці, у нього з'являється інша логіка мислення.

Початкова школа - найбільш відповідальний період у житті людини.

Вчення для молодшого школяра - значуща діяльність. У школі він набуває не тільки нові знання та вміння, а й певний соціальний статус. Змінюються інтереси, цінності дитини, весь уклад його життя.

У цей період життя у всій її різноманітності, не ілюзорна і фантастична, а сама справжня, реальна, завжди нас оточує - ось що збуджує його діяльність. У цьому періоді дитина мало-помалу залишає ілюзорний світ, в якому він жив раніше. Дитина тяжіє до реального життя. Він вже не містик і мрійник. Він - реаліст.

Інтерес приваблює вже й те, що не обов'язково має бути дано в особистому, сьогоденні або минулому досвіді. Інші країни, інші народи і їх діяльність привертають увагу школяра в досить сильному ступені. Відбувається колосальне розширення розумового кругозору.

Безпосередність дитячих реакцій і ненаситна вразливість в цьому віці бувають найбільш помітні у позашкільній обстановці. У ситуаціях, де діти почувають себе досить невимушено, вони майже мимоволі задовольняють свою цікавість: підбігають ближче до того, що їх цікавить; прагнуть все, що можливо, випробувати самі. Їм подобається застосовувати нові для них найменування, помічати вголос, що здається красивим і що неприємним.

Під час прогулянок та екскурсій у молодших школярів яскраво виражені прагнення і здатність схоплювати незвичайне, нове і запам'ятовувати. Іноді вони починають висловлювати один одному вголос фантастичні судження. Але вони й самі не надають значення своїм зауваженням. Їх увагу скаче: вони не можуть не вдивлятися, не вслухатися, а їх вигуки і припущення, мабуть, допомагають їм у цьому.

Учні початкових класів нерідко виявляють схильність поговорити: розповісти про все, що читали, що бачили і чули в школі, на прогулянці, по телевізору. При цьому у них зазвичай виходить довге оповідання з багатьма згадками, малозрозумілими для стороннього. Самим їм таку

розповідь явно приносить задоволення, для них безсумнівна значущість всього, що відбувалося з ними.

Потреба поділитися, знову оживити в свідомість, що було з ними недавно, може свідчити про силу вражень - діти як би прагнуть з ними освоїтися. Все це - неповторні внутрішні умови прилучення до навчання. У молодшому шкільному віці гострота сприйняття, наявність необхідних передумов словесного мислення, спрямованість розумової активності на те, щоб повторити, внутрішньо прийняти, створюють найсприятливіші умови для збагачення і розвитку психіки.

На думку Якобсона П.М., враження від віршів і оповідань, виконаних у виразній художній формі, від театральної вистави, від пісні, від музичної п'єси і кінофільму можуть бути глибокими і стійкими у дітей 8-10-річного віку. Почуття жалості, співчуття, обурення, хвилювання за благополуччя улюбленого героя можуть досягати великої інтенсивності. Однак у сприйнятті окремих емоцій людей маленькі школярі допускають серйозні помилки і спотворення. Крім того, маленький школяр може не зрозуміти деяких переживань людей, і тому вони йому нецікаві і недоступні для співпереживання.

Як вважає Смірнов А.А., поява широких реалістичних інтересів змушує дитину звертати увагу і на переживання оточуючих людей, розуміти їх "об'єктивно", не розцінюючи їх з точки зору тільки того значення, яке вони мають для нього в даний момент. Він починає розуміти чуже страждання саме як страждання, як неприємне переживання даної людини, наприклад свого товариша чи матері, а не тільки як джерело будь-яких незручностей для себе. Якщо попередню епоху зазвичай характеризують як егоїстичну, то новий етап життя можна розглядати як початок альтруїстичних проявів.

Зеньковський В.В. відзначає, що молодший шкільний вік є класичним часом оформлення моральних ідей і правил. Дитина типово "слухняна" в ці роки, він з цікавістю і захопленням приймає в душі різні правила і закони. Він не здатний формувати свої власні моральні ідеї та прагне саме до того, щоб зрозуміти, що "потрібно" робити.

Слід зазначити, що для молодших школярів характерна підвищена увага до етичної боку вчинків оточуючих, бажання дати вчинку моральну оцінку. Запозичуючи критерії моральної оцінки у дорослих, молодші школярі починають активно вимагати від інших дітей відповідної поведінки.

Основною діяльністю, яка забезпечує формування психічних властивостей і якостей дитини шкільного віку, є навчально-пізнавальна діяльність. Причому найбільш інтенсивно вона здійснює функцію розвитку особистості тоді, коли тільки складається, тобто в молодшому шкільному віці.

Індивідуальність дитини до цього віку виявляється також і в пізнавальних процесах, або пізнавальних здібностях. Це психічні процеси, за допомогою яких людина пізнає світ, себе та інших людей. До таких здібностей відносяться: відчуття, сприйняття, увага, пам'ять, мислення і уяву. Пізнання неможливе також без мови і уваги.

Молодший школяр з живою цікавістю сприймає навколишнє життя, яка кожен день розкриває перед ним щось нове. Розвиток сприйняття не відбувається само собою, тут дуже велика роль вчителя, який повсякденно виховує вміння не просто дивитися, а й розглядати, не просто слухати, а й прислухатися, вчить виявляти суттєві ознаки і властивості предметів і явищ, вказує, на що слід звернути увагу, привчає дітей планомірно і систематично аналізувати сприймаються об'єкти. У ряді досліджень доведено, що найбільш ефективним методом організації сприйняття і виховання спостережливості є порівняння. Сприйняття при цьому стає більш глибоким, кількість помилок зменшується.

У молодшому шкільному віці відбувається значне розширення та поглиблення знань, удосконалюються вміння та навички дитини. Цей процес прогресує і до III - IV класів призводить до того, що у більшості дітей виявляються як загальні, так і спеціальні здібності до різних видів діяльності. Загальні здібності виявляються у швидкості придбання

дитиною нових знань, умінь і навичок, а спеціальні - в глибині вивчення окремих шкільних предметів, у спеціальних видах трудової діяльності й у спілкуванні.

Особливе значення для розвитку в цьому віці має стимулювання і максимальне використання мотивації досягнення успіхів у навчальній, трудовій, ігровій діяльності дітей. Посилення такої мотивації, для подальшого розвитку якої молодший шкільний вік представляє особливо сприятливим часом життя, приносить двояку користь: по-перше, у дитини закріплюється життєво вельми корисна і досить стійка особистісна риса - мотив досягнення успіху, домінуючий над мотивом з бігання невдачі, по-друге, це призводить до прискореного розвитку різноманітних інших здібностей дитини.

Дуже великі зміни в процесі навчання зазнає мислення молодшого школяра. Розвиток творчого мислення призводить до якісної перебудови сприйняття і пам'яті, до перетворення їх у довільні, регульовані процеси. Важливо правильно впливати на процес розвитку, так як довгий час вважалося, що мислення дитини - це як би "недорозвинене" мислення дорослого, що дитина з віком більше дізнається, розумнішає, стає кмітливою. Дослідження дитячої творчості дозволяють виділити як мінімум 3 стадії розвитку творчого мислення: наочно-дієве, причинне і евристичне.

Так само одним з найважливіших умов формування дитини молодшого шкільного віку є творча уява. Справжнє засвоєння будь-якого навчального предмета неможливо без активної діяльності уяви, без уміння представити, уявити те, про що пишеться в підручнику, про що говорить вчитель, без уміння оперувати наочними образами.

Таким чином, можна стверджувати, що молодший школяр - це "маленький дорослий", у якого починаються формуватися найважливіші процеси. І дуже важливо, на наш погляд, щоб діти не відчували велику навантаженість шкільної програми, а гра - здатна зарадити цьому. У формі ігрової діяльності можна завжди легко і швидко пояснити якийсь новий матеріал, відпрацювати складні моменти, прикрасити нудну рутинну щоденну навчання, і що саме головне, зацікавити дітей у вивченні англійської мови з дитинства.

Висновки до розділу I

Гра - древнє досягнення культури. Вона існує стільки, скільки існує суспільство. І життя кожної окремої людини також супроводжується грою. У наш час гра стала не тільки самостійним видом діяльності, але й універсальним її інструментом практично у всіх сферах суспільного життя: економіці, політиці, управлінні, науці і, без сумніву, у сфері освіти.

Основна функція педагогічної діяльності полягає не просто в передачі знань, а в створенні проблемно-пізнавальних ситуацій та управлінні процесом пізнавальної діяльності учнів з урахуванням їх індивідуальних особливостей.

У людській практиці ігрова діяльність виконує такі функції:

- розважальну (це основна функція гри - розважити, доставити задоволення, надихнути, розбудити інтерес);
- комунікативну (освоєння діалектики спілкування);

- діагностичну (виявлення відхилень від нормативної поведінки, самопізнання в процесі гри);
- самореалізації (вияв здібностей і прихованих можливостей);
- міжнаціональної комунікації (засвоєння єдиних для всіх
- людей соціокультурних цінностей);
- соціалізації (включення в систему суспільних відносин);
- естетична (насолода, яке випробовується від гри).

Якщо ж ми говоримо про ігрові діяльності в процесі навчання, то можна виділити наступні функції:

- розвиваюча
- психологічна
- релаксаційна
- комунікативна
- розважальна
- виховна
- навчальна

РОЗДІЛ II

ПРАКТИЧНЕ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДІВ ІГРОВОЇ І ЗМАГАЛЬНОЇ ФОРМИ РОБОТИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ЛЕКСИКИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

2.1 Впровадження лексичних навичок і стійкого інтересу до іноземної мови в молодших школярів через використання ігор й ігрових моментів на уроці англійської мови.

На думку молодших підлітків, гра – це: «радість, відпочинок, інтерес», «...це цікаве й веселе заняття». Протягом усього підліткового періоду гра сприймається й усвідомлюється школярами, як цікаве, яскраве, необхідне для їхнього повнокровного життя заняття.

О.С. Макаренко писав: «У дитячому віці гра – це норма, і дитина повинна завжди грати, навіть коли робить серйозну справу... У дитини є пристрасть до гри й потреба її задовольняти. Треба не тільки дати їй час пограти, але треба просочити грою все її життя».

Про навчальні можливості ігор відомо вже давно. Використовуючи ігри, як засіб навчання в навчальному процесі, багато педагогів відзначали, що вони містять великі потенційні можливості. І це зрозуміло. У грі проявляються особливо повно й часом зненацька здатності людини, і особливо дитини.

Гра – особливо організоване заняття, що вимагає напруги емоційних і розумових сил. Гра завжди припускає ухвалення рішення – як слід себе поводити, що сказати, як виграти? Бажання вирішити ці питання загострює розумову діяльність граючих. А якщо дитина буде при цьому говорити іноземною мовою? Чи не таяться тут багаті навчальні можливості? Діти, однак, над цим не замислюються. Для них гра, насамперед, захоплююче заняття. Тому вона й залучає вчителів, у тому числі й учителів іноземної мови. У грі всі рівні. Вона посилює навіть слабким учням. Більше того, слабкий по мовній підготовці учень може стати першим у грі: спритність і кмітливість тут виявляються часом більш важливими, ніж знання предмета. Почуття рівності, атмосфера захопленості й радості, відчуття посиленості завдань – все це дає можливість учням перебороти незручність, яка заважає вільно вживати в розмові слова чужої мови, і благотворно позначається на результатах навчання. Непомітно засвоюється мовний матеріал, а разом із цим виникає почуття задоволення – «виявляється, я вже можу говорити нарівні з усіма».

На думку М.Ф. Строніна, гра на уроці англійської мови – це ситуативно-варіативна вправа, де створюється можливість для багаторазового повторення мовного зразка в умовах максимально наближених до реального мовного спілкування із властивими йому ознаками: емоційністю, спонтанністю, цілеспрямованістю мовного впливу. Тобто, у ході гри в учнів формуються вимовні, лексичні, граматичні навички, учні здобувають досвід мовного спілкування.

Ігри сприяють виконанню важливих методичних завдань:

- створенню психологічної готовності дітей до мовного спілкування;
- забезпеченню природної необхідності багаторазового повторення ними мовного матеріалу;
- тренуванню учнів у виборі потрібного мовного варіанта, що є підготовкою до ситуативної спонтанності мови взагалі.

Тому гра повинна не тільки займати важливе місце на уроці англійської мови, але й бути його стрижнем. Треба прагнути до того, щоб ігровий елемент був присутній на всіх етапах уроку англійської мови й створював загальну ігрову атмосферу. Наприклад, якщо на уроці потрібно відробити вживання майбутнього часу, то урок можна почати так: «Відгадайте, що ми будемо робити на уроці?» Відповіді учнів: «Ми будемо читати, ми будемо писати. Ви нам прочитаєте нову розповідь». Тобто на уроці з'ясовується план роботи й тренується майбутній час. Приводи для таких ігрових моментів можна й потрібно знаходити на всіх етапах уроку.

Тоді гра, у її закінченому виді буде органічно пов'язаною з уроком. І учні можуть і не помітити, що вони грають, їм просто буде цікаво. Але справа не в кількості використовуваних ігор на уроці. Почуття міри важливо дотримувати й тут. Мова йде, скоріше про загальну ігрову атмосферу, що дозволяє вчителю захопити учнів, емоційно їх настроїти на сприйняття англійської мови.

Головне завдання вчителя – домогтися того, щоб не пропадав у дітей інтерес до предмета, щоб запропонований учневі матеріал був доступний по труднощам. Велику допомогу в цьому питанні роблять гри. Їхнє використання дає гарні результати, підвищує інтерес учнів до уроку, дозволяє сконцентрувати їхню увагу на головному – сформувати в них вимовні, лексичні, граматичні навички й уміння в процесі природної ситуації спілкування під час гри.

Ігри використовуються у всіх класах, але характер матеріалу й завдання міняються від класу до класу.

Гра є важливим елементом уроку англійської мови в 1 – 4 класах. Гра для молодшого школяра є засобом пізнання дійсності. Виходячи з особливостей

психологічного розвитку молодшого школяра (переваги емоційної сфери над інтелектуальною, перевага мимовільного запам'ятовування) не можна не оцінювати потенційних можливостей гри.

На уроці ми маємо справу з особливим видом ігор – навчальними іграми. Вони відрізняються від розважальних тим, що мають другий план або вузько методичну мету. Для учнів навчальна гра залишається розвагою, тренування відсувається на другий план. Для вчителя ж будь-яка навчальна гра – це насамперед вправа. Учитель завжди чітко й точно уявляє собі, яку навчальну мету переслідує та або інша гра. Однак, йому в жодному разі не слід показувати учням, що його більше цікавить другий план. Він повинен сміятися й радуватися разом з учнями, підкреслюючи тим самим, що його хвилює ігровий зміст вправи, а не навчальний. Якщо вчитель розкриє учням другий план, то гра перетвориться у звичайну вправу. У процесі гри формування вимовних, лексичних і граматичних навичок відбувається в захоплюючій для дітей формі. Ігри розвивають спостережливість у школярів, поживляють урок, підвищують інтерес до вивчення іноземної мови.

У відповідності зі шкільною системою навчання іноземній мові М.Ф. Стронін підрозділяє ігри на:

- підготовчі
- творчі

«Підготовчі» ігри містять у собі граматичні, лексичні, фонетичні й орфографічні ігри. Метою цих ігор є формування вимовних, лексичних і граматичних навичок і тренування вживання мовних явищ на підготовчому, предкомукативному етапі оволодіння іноземною мовою.

До «творчих» ігор відносяться аудитивні й мовні ігри. Їх ціль – подальший розвиток мовних навичок й умінь.

Зупинимось докладніше на «підготовчих» іграх.

Лексичні ігри.

Ці ігри слідом за граматичними іграми продовжують будувати фундамент мови, тому що оволодіння лексичним і граматичним матеріалом створює можливість для переходу до активної мови учнів. Дані ігри переслідують такі цілі:

- тренувати учнів у вживанні лексики в ситуаціях, наближених до природної обстановки;
- активізувати мовно-мисленнєву діяльність учнів;
- розвивати мовну реакцію учнів;
- познайомити учнів зі сполучуваністю слів.

Ряд ігор призначений для тренування учнів у вживанні окремих частин мови, одиниць, числівників, прикметників. Інші ігри відповідають певним темам. Наприклад, у грі «What can I do for you?» представлена тема «Покупки», «What colour is my shirt?» – тема «Одяг».

Приведемо приклади лексичних ігор.

1. «Don't say four».

Усі знають, як важко дорахувати до великого числа й не збитися. Але не дуже цікаво лічити просто підряд. Тому у випадку тренування числівників можна використати цю гру. Умови гри: учень рахує, але коли дійде до числа із цифрою «4», він повинен сказати замість нього слово «stop». Кожному видається по одній фішці. Хто зробить помилку губить свою фішку. Виграє той, хто збереже свою фішку.

2. «Дійди до вчителя».

У ході цієї гри відбувається тренування лексики по темі «Кольори». Учень відходить на 11 кроків від учителя, а потім, зробивши крок, називає одне слово по темі. Сказавши правильно всі слова, доходить до вчителя. Учитель може погладити по голові, потиснути руку й т.д.

Висновок до II розділу

Гра – особливо організоване заняття, що вимагає напруги емоційних і розумових сил. Гра завжди припускає ухвалення рішення – як слід себе поводити, що сказати, як виграти? Бажання вирішити ці питання загострює розумову діяльність граючих.

Ігри сприяють виконанню важливих методичних завдань:

- створенню психологічної готовності дітей до мовного спілкування;
- забезпеченню природної необхідності багаторазового повторення ними мовного матеріалу;
- тренуванню учнів у виборі потрібного мовного варіанта, що є підготовкою до ситуативної спонтанності мови взагалі.

Головне завдання вчителя – домогтися того, щоб не пропадав у дітей інтерес до предмета, щоб запропонований учневі матеріал був доступний по труднощам.

У відповідності зі шкільною системою навчання іноземній мові М.Ф. Стронін **підрозділяє ігри на:**

- підготовчі
- творчі

«Підготовчі» ігри містять у собі граматичні, лексичні, фонетичні й орфографічні ігри. Метою цих ігор є формування вимовних, лексичних і граматичних навичок і тренування вживання мовних явищ на підготовчому, предкомунікативному етапі оволодіння іноземною мовою.

До «творчих» ігор відносяться аудитивні й мовні ігри. Їх ціль – подальший розвиток мовних навичок й умінь.

ВИСНОВОК

Опрацювання наукової та методичної літератури з теми роботи, дало нам змогу виконати поставлені завдання і зробити висновки:

1. Нами **виявлено**, що молодший шкільний вік несе в собі великі можливості в пізнанні навколишнього світу, в тому числі і засобами англійської мови. Плідним ґрунтом для цього є пізнавальна діяльність, що реалізується в іграх, в повній мірі відповідають віковим особливостям дітей молодшого шкільного віку.

2. Ми **з'ясували**, що гра - це діяльність, в якій дитина спочатку емоційно, а потім інтелектуально освоює всю систему людських відносин. Вони комплексно впливають на інтелектуальну, емоційну, вольову, комунікативну та інші сторони підростаючої особистості.

Різноманітність ігор, які ми можемо використовувати на уроках англійської мови в початковій школі, величезна.

Цінність гри як виховного засобу укладається в тому, що, надаючи вплив на колектив граючих дітей, педагог через колектив впливає на кожного з дітей. Організовуючи життя дітей у грі, вихователь формує не тільки ігрові відносини, але і реальні, закріплюючи корисні звички в норми поведінки дітей у різних умовах і поза грою - таким чином при правильному керівництві дітьми гра стає школою виховання.

В ході написання курсової роботи ми докладно вивчили проблему використання ігрової діяльності на уроках англійської мови у молодшому шкільному віці, виявили її позитивний вплив на засвоєння, відпрацювання і повторення навчального матеріалу. Розглянули різні вимоги до ігор, виявили необхідність урахування віку дітей, їхніх інтересів, а також правильність підходу щодо залучення кожної дитини в гру.

3. **Визначено**, види класифікацій, і переконалися на практиці, що існує величезна кількість різноманітних ігор та ігрових методик, яких часом важко класифікувати по одному будь-якою ознакою.

З точки зору організації словесного матеріалу гра не що інше, як мовленнєвий вправу. Гру так само розглядають як ситуативно-варіативної вправу, де створюється можливість для багаторазового повторення мовного зразка в умовах, максимально наближених до реального мовного спілкування з властивими йому ознаками - емоційністю, спонтанністю, цілеспрямованістю мовного впливу.

4. З'ясували, що ігри сприяють виконанню важливих методичних завдань: Створенню психологічної готовності дітей до мовного спілкування; Забезпеченню природної необхідності багаторазового повторення ними мовного матеріалу;

Тренуванні учнів у виборі потрібного мовного варіанту, що є підготовкою до ситуативної спонтанності мовлення взагалі.

У практичній частині були наведені приклади використання гри на різних етапах уроку, що допомагає вчителю в нестандартному проведенні уроку, розвитку креативності учнів, їхньої спільної діяльності - вміння працювати в колективі, а також мотивувати їх інтерес до вивчення англійської мови, що особливо важливе на даному етапі .

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. How to teach vocabulary. Scott Thornbury 2002 Longman.
2. Techniques in teaching vocabulary. Virginia French Allen. Oxford university press. 2002
3. Language teaching: methods and approaches. Longman 2002.
4. Вишневський Д.І. Діяльність учнів на уроці іноземної мови. Посібник для вчителів. – К.: Рад. шк., 1989. – 224 с.
5. Возрастная и педагогическая психология. Учеб. пособие для студентов пед ин-тов/ Под ред. проф. А.В. Петровского. – М.: Просвещение, 1973. -288 с.
6. Габай Т.В. Педагогическая психология. – М.: Академия, 2003. – 240 с.
7. Гез Н.И., Ляховицкий М.В., Миролубов А.А. Методика обучения иностранным языкам в средней школе. – М.: Высшая школа, 1982. – 373 с.
8. Дручков Н.Ю. Развивающий аспект коммуникативно-игровой методики обучения иностранным языкам в начальной школе // Иноземні мови. – 2003. – №1. – С. 28–35.
9. Зимня І. А. Методи інтенсивного навчання іноземним мовам. – М. 1979.
10. Ітельсон Є.І. Методика навчання англійської мови в середній школі. Практичний посібник для вчителів. – К.: Рад. шк., 1969.-210 с.
11. Маслыко Е.А и др. Настольная книга преподавателя иностранного языка. – І 3-е изд., стереотип. – Минск: Вышш. шк., 1997. -522 с.
12. Мезеника М.В. Поговорим о поговорках. // Иностранные языки в школе. – №2, 1993.
13. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник / кол. авторів під кер. С.Ю. Ніколаєвої. – К. Ленвіт, 1999. – 320 с.
14. Мухамедьярова Г.Р. Урок английского языка в 1 классе // ИЯШ. – №3, 2000.
15. Немов Р.С. Психология: Учебн. для студ. высш. пед. учеб. заведений: В л кн. – 3-е изд. – М.: Гуманит. изд. центр ВЛАДОС, 1999. – Кн. 2: Психология образования. -608 с.
16. Ніколаєва С.Ю. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. – К.: Ленвіт, 1999. -320 с.
17. Пассов Е.И. Коммуникативное иноязычное образование: Концепция индивидуальности в диалоге культур. – Липецк, 2000.
18. Пассов Е.И., Кузовлев В.П., Царонова В.П. Учитель иностранного языка. Мастерство и личность. – М.: Просвещение, 1993. – 159 с.
19. Рогова Р.В. и др. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г.В. Рогова, Ф.М. Рабинович, Т.Е. Сахарова. – М.: Просвещение, 1991.

20. Роман С.В., Коломінова О.О. Виховний потенціал предмета «Англійська мова» у початковій школі // Іноземні мови. – 2002. – №4. – С. 52–56.
21. Салистра И.Д. Очерки методов обучения иностранным языкам. – М.: Высшая школа, 1966. – 252 с.
22. Сандалова Л.Д. Обучающие игры на уроках английского языка // ИЯШ – №3, 1983. – С. 52.
23. Сергеева О.Е. Использование символов в работе с младшими школьниками для формирования лексических и первичных грамматических умений в иностранном языке // Иностранные языки в школе, 2002. – №6. – С. 52.
24. Соловова Е.Н. Методика обучения иностранному языку. Базовый курс лекций. – М: Просвещение 2002.
25. Степанова С.И. Игры на английском языке на начальном этапе обучения // ИЯШ – №5, 1979. – С. 98.
26. Цели обучения иностранному языку: учебное пособие / Под ред. Е.И. Пассова, Е.С. Кузнецовой. – Воронеж: НОУ «Интерлингва», 2002. (Серия «Методика обучения ИЯ», №2).
27. Анікеєва Н.П. Психологічний клімат у колективі: наукове видання / Н.П. Анікеєва. - М.: Просвещение, 1989. - 223 с.
28. Бочарова Л.П. Ігри на уроках англійської мови на початковій і середній ступені навчання / / Іноземні мови в школі. № 3 / - 1996 - 27 с.
29. Виготський, Л. Н. Уява і творчість у дошкільному віці / Л.М. Виготський - СПб.: Союз, 1997. - 400 с.
30. Зеньковський В.В. Проблеми виховання в світлі християнської антропології / В.В. Зіньківський-Клин: Фонд "Християнське життя", 2002-200 с.
31. Колесникова І.Є. Ігри на уроці англійської мови: посібник для вчителя. / І.Є. Колеснікова - Мінськ: Народна Асвета. - 1990 - 120 с.
32. Кузнецова, Л.В. Гармонійний розвиток особистості молодшого школяра: Книга для вчителя / Л.В. Кузнецова - М.: Просвещение, 1988 - 320 с.
33. Кулагіна І.Ю. Вікова психологія (Розвиток дитини від народження до 17 років): Навчальний посібник. 4-е вид. / І.Ю. Кулагіна - М.: Изд-во Ун-та Російської академії освіти, 1996 - 120 с.
34. Лейтес Н.С. Віковий підхід до проблеми дитячої обдарованості/ Н.С. Лейтес / / Основні сучасні концепції творчості та обдарованості. - М.: Просвещение, 1997 - 120 с.
35. Лейтес Н.С. Широта обдарованості, покликання, доля: [Исслед. сов. психолога Б.М. Теплова (1896-1965 гг.) По пробл. способностей та обдарованості] / Н.С. Лейтес / / Зап. психології. - М.: Просвещение, 1996 - 170 с.
36. Піаже Ж. Питання психології/Ж.Піаже - М.: Педагогіка, 1988 - 400 с.
37. Прохорова, Л.М. Виховання молодшого школяра / / Розвиваємо творчу активність школярів / Л.М. Прохорова - 1996 № 5, травень - С.21 - 27.
38. Смирнов А.А. Вибрані психологічні праці / А.А. Смирнов - М.: Педагогіка, 1987 - 600С.

39. Стронін М.Ф. Навчальні ігри на уроці англійської мови / М.Ф. Стронін - М.: Просвещение, 1984 - 370 с.
40. Ушинський К.Д. Педагогічні твори: У 6 т. Т.1 // Укл. С.Ф. Єгоров. / К.Д. Ушинський - М.: Педагогіка, 1998 - 640с.
41. Якобсон П.М. Психологія почуттів і мотивацій / П.М. Якобсон. - М.: НПО "Модек", 1998 - 304с.
42. Методика використання ігор на уроках англійської мови в молодших класах.

План-конспект уроку

Тема: «Подорож друзів у веселу школу»

Мета: активізувати вживання лексики з теми внести та опрацювати нові лексичні одиниці.

Навчальна – формувати предметні компетентності, удосконалення вміння висловлюватись.

Розвивальна – розвивати вміння працювати в групах, парах.

Виховна – виховувати увагу, прищеплювати любов до школи, інтерес до вивчення англійської мови.

Тип уроку – комбінований

Обладнання: магнітофон, касети, букви алфавіту, картинки (Miss Chatter, Mister Rule, склад поїзд і вагони), іграшки, схеми речень.

Хід уроку

I. Організаційний момент

Привітання

Учитель: Good morning children, I am very glad to see you.

2. Перевірка домашнього завдання.

Open your workbook at page 39. Read the task

3. Фонетична зарядка

(на дошці, на форматі А4, намальована Miss Chatter)

Учитель: Look at the blackboard, please. Our kind and clever Miss Chatter is ready to work with you. Listen and repeat the sounds.

Miss Chatter

– прокинулася, потягнулася [u], [u:]

– зробила зарядку [d], [t]

[m], [n]

– прийняла душ [], []

– настрій покращився [], []

– подзвонила друзям і розповіла їм про свій настрій [], []

– усім сказала: Good morning, Good morning, Good morning to you...

Фонетичне відпрацювання римування T→Cl

Обмін вітаннями Miss Chatter→P1, P1→Miss Chatter

II Актуалізація опорних знань

1) Гра поїзд

(на дошці барвистий поїзд і кілька вагонів, на вагонах маркером зображені транскрипційні дужки)

Учитель: Our train is ready to take us to a funny school. The passengers are ready. Help them to enter the train.

«пасажир» B D F K L M N P S T V Z.

(букви, потрапивши в «вагон» перетворюються у звуки)

B – [b]

D – [d]

F – [f]

K – [k] і т.д.

Учитель: Who wants to write the sounds? (P1 P2 P3...) (робота біля дошки)
(потім діти хором читають ці звуки)

Учитель: У назві яких тварин зустрічаються звуки? Якщо ви скажете вірно, одержите друга на урок.

Діти: a dog, a cat, a tiger, a pig, an elephant, a monkey, a crocodile, a lion.

Учитель: (кожному учневі на парту іграшку, іграшок треба стільки, щоб кожна дитина одержала її)/

III Основна частина

1. Повідомлення теми і мети уроку

Dear children, I invite you to travel to a funny school. Are you ready? Let's start.

2. Робота з підручником.

1) Аудіювання

2) Читання діалогу по особам (ст 45)

3) Виконання вправи (ст 45 ex3)

3. Фізкультхвилинка

Clap, stamp, nod, dance. (T → Cl)

Clap, clap, clap your hands

Clap your hands together

Stamp, stamp, stamp, your feet

Stamp your feet together

Nod, nod, nod your heads

Nod your heads together

Dance, dance, dance a dance

Dance a dance together

4. Гра «Школа»

Учитель: Our train brought us to a funny school. Your friends want to study there too.

Давайте ваших друзів «друзів» запишемо в цю школу, але для цього треба розповісти про «свого друга».

1. План розповіді
 - ім'я друга
 - вік друга
 - де живе друг
2. Вибір моделей для розповіді

3.

Учитель: Друзям потрібні імена. Давайте їх згадаємо й виберемо потрібне ім'я (прослуховування запису). (T → Cl) (аудио касета, додаток до підручника)

Учитель: Introduce your friends to us. (*учні описують іграшку*)

Учитель: Very good, thank you. Now tell us your friends' telephone numbers. Use 3 numerals. Go to the blackboard and «Write» the telephone number please. Cl
→ P1 (*учні зі своїх місць називають цифри на англійській, а учень збирає їх на магнітній дошці*)

Учитель: Now tell your friend's addresses. Дітки, у будь-якій школі учень повинен назвати свою адресу. Ваші друзі мають адреси? Назвіть у яких «районах» вони живуть?

На партах у всі листочки

E				
D				
C				
B				
A				
	F	G	H	I

(P₁ – називає по 1 букві по горизонталі й по вертикалі, а всі зафарбовують отриманий квадрат, і так усе по черзі P₂ P₃. Даний вид роботи спрямований на розвиток уваги й закріплення вивчених букв алфавіту. Перевірка здійснюється по картці вчителя, який по закінченні роботи поміщає неї на дошку)

5. Гра «Розклад уроків»

(*барвистий «розклад» на дошці*)

а) **Учитель:** Listen and guess what lessons we shall study today.

(T/Cl:)

Mathematics

Grammar

English

Physical Education

(*учні повинні догадатися про які предмети мова йде*)

б) Урок математики. (*картинки на дошці*)

Учитель: Count the animals, please. (*показ картинок із зображенням різної кількості тварин*) (4 картинки → T: P₁ P₂ P₃)

в) Урок граматики.

1. Повторення моделей речень (*схеми на дошці*).

2. **Учитель:** Try to find the model for each sentence.

I am Natasha.

I have a sister.

I have a family.

He is Vasya.

We live in the park.

They can dance.

Can you jump?

Larisa lives in the house.

г) Урок фізкультури.

Розминка Т/СІ

Учитель: На уроці фізкультури треба виконати вправи. (дієслова руху – діти показують і називають)

stand up		jump		draw
fly		run		count
climb		go		sleep
swim		play		
write		read		...

...

Questions: T → P₁ P₂ P₃

Учитель: What can you do?

P ₁ →	I can't...	
	Ask each other questions	
P ₁ ↔ P ₂	Can you...?	No, I can't... Yes, I can.

Dialogues: Обмін запитаннями, використовуючи відповіді так і ні.

P ₁ ↔ P ₂	Can you...? Can you...?	Yes... No...
---------------------------------	----------------------------	-----------------

д) Урок англійського.

1. Прослуховування пісеньки про алфавіт (*листочки з алфавітом на столах*)

T → Cl

T → P₁ P₂ P₃

2. На дошці слова.

dog

tiger

cat

frog

monkey

ish

pig

Учитель: Look at these words. Де в буквах можуть зустрітися два елементи коло й паличка? (*показ елементів наочно «коло», «паличка»*)

6. Робота із прописами. (пропису до підручника)

впр. 2–3 стор. 26 (за завданням)

IV. Заключна частина

1. Підведення підсумків уроку

(оцінки учнем з коментарем)

2. Домашнє завдання

Повторити алфавіт.

Тема уроку: «Усі роботи хороші».

Мета уроку: активізувати комунікативні навички учнів з теми «Професії».

Завдання:

освітні:

- вивчити нову лексику за темою «Професії»;
- практикувати в складанні монологічного та діалогічного висловлювання за структурою;

розвиваючі:

- розвивати комунікативні навички;
- розвивати орфографічні навички.

виховні:

- розвивати і підтримувати стійкий інтерес до англійської мови, мовному і культурному спілкуванню один з одним.

Тип уроку – повідомлення нової теми

Обладнання: тематичні картинки, комплекти дидактичних матеріалів, проектор, комп'ютер.

Хід уроку

1. Організаційний момент.

Привітання:

Good morning, dear children
 Good morning, good morning,
 Good morning to you,
 Good morning, good morning,
 I'm glad to see you.

- Thank you, sit down, please.

Good morning dear guests!

2. Фонетична зарядка.

Now, our phonetic exercises,

Sing a song.

"I am a pupil"

I am a pupil,

He is a pupil,

She is a pupil, too

I am not a doctor,

I am a pupil

And I like you.

- Good, thank you. You're clever boys and girls.

II Актуалізація опорних знань

Монолог.

Tell about your family(names and professions)

Example: I have got a family. My mother's name is Helen. She is a teacher.

My father's name is Alex. He is a doctor.

I have got a brother. My brother's name is Tom. He is an engineer.

I have got a sister. My sister's name is Mary. She is a pupil.

III. Основна частина

1. Вивчення нової лексики.

- Today we'll study new words.

Look at the cards, please. Repeat after me.

1) a teacher

2) a doctor

3) a pupil

4) an engineer

5) an officer

6) a dentist

7) a housewife

8) a pilot

(Вчитель перемішує картки, діти хором називають слова англійською)

Thank you, now I want to listen to everyone in English

Good thank you.

Let's play a "Snowball" game. Поиграем в игру "Сніжний ком". Доповніть список професій.

Pupil 1: a doctor

Pupil 2: a doctor and a teacher

Pupil 3: a doctor and a teacher and a dentist...

Say what are your relatives. Використовуючи новий слова скажіть, хто ваші родичі по професії.

My mother is...(a teacher)

My father is ...(a doctor)

My grandmother is a ...(housewife)

My grandfather is a ...(pilot)

My brother is an...(officer)

2. Тренування нової лексики

Let's play a "Chain" game. Begin your sentences:

My father is not a... (a doctor).He is a...(pilot) And what about your father?

3. Практика листи.

Make the sentences complete.

1. Her grandmother is not a... She is a...

2. Tom and Kate are not ... They are...

3. My mother is not a... She is a...

4. His brother is not a... He is a...

5. His father is a... He is a...

6. Your grandfather is not a ... He is a...

7. My aunt is not a... She is a...

8. Her uncle is not a... He is a...

9. My friend is not a ...He is a...

4. Фізкультхвилинка.

- Now, let's have a break. Do exercises.

"Head and shoulders"

1. Head and shoulders

Knees and toes, knees and toes

Head and shoulders

Knees and toes, knees and toes

2. Eyes and ears

Mouth and nose

Head and shoulders

Knees and toes, knees and toes.

- Good, thank you. Sit down, please. Take your places. Go on our work.

IV.Заключна частина

1. Рефлексія.

Сьогодні ми говорила про професії. А тепер дайте відповідь на запитання.

Що я нового дізнався?

Чого я навчився?

2. Домашня робота.

Склади кросворд про професії використовуючи нові слова.

3. Підведення підсумків уроку.

Thank you for your work. Your marks for today are excellent.